

Canberra
35 letnica cerkve (1977 - 2012)
100 let Canberre (1913 - 2013)

Rafael

Sv. Peter in Pavel,
zavetnika cerkve v Garranu

SLOVENSKO DUŠNO PASTIRSTVO V AVSTRALIJI

SLOVENSKA DUHOVNIKA V SYDNEJU:

p. Darko Žnidaršič, OFM,
p. Valerijan Jenko, OFM, OAM
313 Merrylands, Road Merrylands NSW 2160
☎ (02) 9637 7147 Fax (02) 9682 7692
Email: darko@pacific.net.au
Email: valerian@pacific.net.au

SLOMŠKOVA SOBOTNA ŠOLA:

vodi Kristina Šuber ☎ (02) 9605 4384
<http://www.glasslovenije.com.au/versko-sydney.htm>

SLOVENSKI DUHOVNIK V MELBOURNU:

p. Ciril A. Božič, OFM,
19 A'Beckett st., Kew VIC, 3101.
☎ (03)9853 7787 Faximile (03)9853 6176;
Email: cirilb@bigpond.com
Poštne pošiljke na PO Box 197, Kew VIC 3101.
Isti naslov za uredništvo »MISLI«
E-mail: misli@bigpond.com
<http://www.glasslovenije.com.au/versko-melbourne.htm>

DOM POČITKA MATERE ROMANE:

11-15 A'Beckett Street, Kew VIC 3101
☎ (03)9853 1054

SLOVENSKI DUHOVNIK V ADELAIDI:

p. Janez Tretjak, OFM,
Holy Family Slovenian Mission, 51 Young Ave.,
West Hindmarsh, SA 5007
☎ (08) 8121 3869, (08) 8346 9674
Email: tretjakj@gmail.com
<http://www.glasslovenije.com.au/versko-adelaide.htm>

IZ VSEBINE TE ŠTEVILKE

Stran 3

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. - BLAŽEN

(papež Benedikt XVI., odlomek iz homilije)

Stran 5

ČUDEŽ NA PRIPROŠNJO JANEZA PAVLA II.

Stran 7

DAR SVETE NOČI

(M. Hartman)

Stran 8 - 9

ADVENTNI IN BOŽIČNI ČAS 2011-2012

Stran 10 - 15

OD SANJ DO RESNIČNOSTI

(č. gen. konzul A. Brežnik ob izidu

knjige Drage Gelt)

Stran 16 - 18

PREJEM ZAKRAMENTOV NAŠI POKOJNI

Stran 19

V HVALEŽEN JIM SPOMIN...

Stran 20 - 21

ZGODBA: "MENI PA MIKLAVŽ NI NIČ PRINESEL!" (J. B.)

Stran 22

DOBRA VOLJA NAJ VELJA

Stran 23

OGLASI

Stran 24

ŠTEFANOVANJE 2011

Zahvaljujemo se vsem, ki ste pomagali pri izdaji nove številke »Rafaela«. Hvala tudi vsem, ki ste ali še boste dali svoj dar slovenski cerkvi sv. Rafaela, kot pomoč za vzdrževanje cerkve in dvorane.

Hvala vsem sponzorjem, ki so omogočili zrebanje.

RAFAEL je občasno glasilo slovenske cerkve sv. Rafaela v Sydneyu in dušnega pastirstva v NSW, ACT, WA in QLD.

Naslov 311-313 Merrylands Road, 2160 Merrylands NSW (vogal Warwick Rd.). Poštne pošiljke na PO Box 280, Merrylands NSW 2160. ☎ (02)9637 7147, (02)9682 5478 Faximile (02)9682 7692 Mobile 0419 236 783 (p. Valerijan), 0409 074-760 (p. Darko) E-mail darko@pacific.net.au; valerian@pacific.net.au

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. - BLAŽEN

**Iz homilije papeža Benedikta XVI. na dan razglasitve
Janeza Pavla II. za blaženega,
1.5.2011 pri Sv. Petru v Rimu**

“Prišel je pričakovani dan, prišel je hitro, ker je bilo tako Gospodu všeč: Janez Pavel II. je blažen!” je vzkliknil papež Benedikt XVI. v svoji homiliji na Trgu sv. Petra na 2. velikonočno nedeljo, 1.5.2011.

“Pred šestimi leti smo se zbrali na tem trgu k pogrebu papeža Janeza Pavla II. Bolečina ob tej izgubi je bila globoka, še močnejše pa smo čutili veliko milost, ki je obdajala Rim in ves svet; milost kot sad vsega življenja mojega ljubljenega predhodnika in njegova osebna pričevanja v trpljenju. Že ta dan smo čutili, kako se širi vonj njegove svetosti in Božje ljudstvo je na različne načine pokazalo svoje spoštovanje do njega. Zato sem hotel, da se, upoštevajoč cerkvena določila, ki jih moramo spoštovati, njegov postopek za razglasitev za blaženega nekako pospeši.”

“Ne bojte se! Odprite čimbolj na stežaj vrata Kristusu!” Sveti oče je ponovil besede, ki jih je izrekel njegov predhodnik Janez Pavel II., ko je bil izvoljen za Petrovega naslednika. “S svojim pričevanjem vere, ljubezni, apostolskega poguma, ki ga je spremljal tudi velik človeški naboj, je ta vzorni sin poljskega naroda pomagal kristjanom vsega sveta, da so brez strahu priznali svojo pripadnost Cerkvi in spregovorili o evangeliju. Pomagal nam je, da se ne bojimo resnice, saj je resnica tista, ki zagotavlja svobodo.

“Človek je pot Cerkve’, nam sporoča Karol Wojtyła, Kristus pa je človekova pot,” je nadaljeval papež. “S ten sporočilom, ki je velika zapuščina II. vatikanskega cerkvenega zbora in njegovega krmarja, Božjega služabnika papeža Pavla VI., je Janez Pavel II. vodil Božje ljudstvo čez prag tretjega tisočletja, ki ga je prav zaradi Kristusa lahko poimenoval prag upanja. Z velikim jubilejem je krščanstvu dal novo smer za prihodnost, Božja prihodnost, ki presega zgodovino, pa vendar vpliva nanjo.”

Papež Benedikt XVI. je v homiliji omenil tesno sodelovanje s svetim očetom Janezom Pavlom II., ko ga je ta poklical v Rim za prefekta Kongregacije za nauk vere; to službo je kardinal Joseph Ratzinger opravljal 23 let. “Moje služenje je podpirala njegova duhovna globina in bogastvo njegovih uvidov. Vedno me je navdihoval zgled njegove molitve, saj se je znal ves potopiti v srečanje z Bogom, ob številnih odgovornostih v svoji službi. Prav tako je bil pričevalec v trpljenju: Gospod mu je postopoma vzel vse, toda on je ostal ‘skala’, kakršno je hotel Kristus. Njegova globoka ponižnost, ukoreninjena v tesni povezanosti s Kristusom, mu je omogočila, da je vodil Cerkev in posredoval svetu še bolj zgovorno sporočilo prav tedaj, ko so mu telesne moči pojemale. Tako je

edinstveno uresničil poklic vsakega duhovnika in škofa: postati eno s Kristusom, ki ga vsak dan prejema in daje v evharistiji.”

Papež je sklenil svojo homilijo, ki so jo verniki večkrat prekinili z navdušenim ploskanjem, z ganljivo prošnjo: **“Blagor ti, ljubljeni papež Janez Pavel II., ki si veroval. Še naprej te prosimo, podpiraj iz nebes vero Božjega ljudstva. Pogosto si nas blagoslovil na tem trgu iz te apostolske palače. Sveti oče, blagoslovi nas. Amen.”**

Papež Janez Pavel II. je umrl 2.4.2005. Ker njegova obletnica pogosto pade v postni čas ali kdaj v veliki teden ali v osmino velikonočnega praznika, je Kongregacija za bogoslužje in disciplino zakramentov v Rimu določila za njegov godovni dan 22.10. Na ta dan leta 1978 je Janez Pavel II. prvič kot papež vodil slovesno nedeljsko bogoslužje pri Sv. Petru v Rimu.

(Viri: <http://varno-zavetje.si/livingwater/pridiga-papeza-benedikta-xvi-ob-beatifikaciji-janeza-pavla-ii>; A. Praznik, Janez Pavel II. je blažen, Družina 19/2011, 8.5.2011, 1-2 sl.; U čast bl. Ivanu Pavlu II., v: Kristu ususet 8.5.2011, 3.)

MOLIMO.

Sveti Bog, ki si bogat v usmiljenju, blaženega papeža Janeza Pavla II. si postavil na čelo vesoljni Cerkvi; ko sledimo njegovemu nauku, nam daj, da bomo zaupno odprli svoja srca odrešilni milosti Kristusa, ki je edini človekov Odrešenik in s teboj v občestvu Svetega Duha živi in kraljuje vekomaj.

AMEN

Čudež na priprošnje Janeza Pavla II.

Pričevanje redovnice, ki je ozdravela od Parkinsonove bolezni.

S. Marie Simon-Pierre – iz kongregacije Malih sester katoliških materinstev (Petites Sœurs des Maternités Catholiques) – se je rodila leta 1961 v Rumillyju-en-Cambrésis v Franciji in je nenadoma ozdravela od Parkinsonove bolezni, česar po mnenju zdravniške komisije ni mogoče znanstveno razložiti.

Ta dogodek je čudež, ki ga pripisujejo priprošnji Janeza Pavla II. v kanonskem postopku za njegovo beatifikacijo - razglasitev za blaženega.

*** *** ***

Sestra Marie pripoveduje: “Zbolela sem za Parkinsonovo boleznijo. Ugotovili so mi jo junija 2001. Bolezen je prizadela vso levo stran mojega telesa in mi povzročala resne težave, ker sem levičarka. Po treh letih so se, po začetnem obdobju, ko je bolezen napredovala počasi, začeli kazati hujši znaki: povečalo se je tresenje, okornost, bolečine, nespečnost ... Od 2. aprila 2005 se mi je stanje slabšalo od tedna do tedna, vsak dan sem bolj propadala, nisem mogla več pisati (sem levičarka, ponavljam), če pa sem poskušala, je bilo težko prebrati, kar sem napisala. Nisem mogla več voziti avta, razen na zelo kratkih razdaljah, ker je bila leva noga v nevarnosti, da mi odpove tudi za dolgo časa, ta okorelost

pa ne bi omogočala vožnje. Da sem lahko opravljala svoje delo v bolnišnici, sem potrebovala vedno več časa. Bila sem popolnoma izčrpana. Po diagnozi sem s težavo spremljala Janeza Pavla II. na televiziji. Zelo blizu njemu pa sem se čutila v molitvi in vedela sem, da lahko razume, kar preživljam. Občudovala sem njegovo moč in pogum, ki sta me spodbujala, naj se ne vdam in naj ljubim to trpljenje. Samo ljubezen lahko da smisel vsemu temu. To je bil vsakdanji boj, a želela sem si edinole, da bi ta boj živela v veri in se z ljubeznijo oklepala Očetove volje.

Bila je velika noč 2005 in želela sem videti našega svetega očeta na televiziji, saj sem v srcu čutila, da bom to lahko storila zadnjikrat. Ves dopoldan sem se pripravljala na tisto “srečanje” (on me je spominjal, kakšna bom čez nekaj let). Zame je bilo težko, saj sem bila mlada ... Zgodilo pa se je nekaj nepredvidenega, zato ga nisem mogla videti.

Drugega aprila 2005 zvečer se je zbrala vsa skupnost, da bi se udeležila molitvenega bedenja na Trgu sv. Petra. ki ga je neposredno prenašala francoska televizija pariške škofije (KTO) ... Ko so

povedali, da je Janez Pavel II. umrl, se mi je podrl svet, izgubila sem prijatelja, ki me je razumel in me krepil, da sem žvela naprej. V tistih dneh sem imela občutek velike praznine, hkrati pa sem bila tudi prepričana, da je živo navzoč.

Trinajstega maja, ko se spominjamo Naše Gospe iz Fatime, je papež Benedikt XVI. uradno naznanil, da daje poseben spregled za začetek postopka za beatifikacijo in kanonizacijo Božjega služabnika Janeza Pavla II. Štirinajstega maja so začele sestre iz francoskih in afriških skupnosti prositi za priprošnjo Janeza Pavla II. za moje ozdravljenje. Molile so nenehno, ne da bi se naveličale, dokler niso izvedele, da sem ozdravela.

V tistem času sem bila na počitnicah. Ko je bilo 26. maja konec počitka, sem se vrnila v skupnost, zaradi bolezni popolnoma izčrpana. **»Če veruješ, boš videla Božjo slavo«** – ta odlomek iz evangelija sv. Janeza me je spremljal od 14. maja. Prišel je 1. junij: ne morem več! S težavo sem se obdržala na nogah in hodila. Drugega junija popoldne sem šla k svoji predstojnici in jo prosila, naj me oprosti dela. Ona mi je rekla, naj še malo zdržim, do povratka iz Lurda v mesecu avgustu, in je dodala: »Janez Pavel II. še ni rekel zadnje besede.« Papež je bil gotovo navzoč pri tistem mirnem in vedrem srečanju. Potem mi je ponudila nalivno pero in mi rekla, naj napišem "Janez Pavel

II.". Ura je 17.00. S težavo napišem "Janez Pavel II.". Ob nečitljivi pisavi ostaneva dolgo v tišini. Dan pa se nadaljuje kakor običajno.

Po večerni molitvi, ob 21.00, grem v svojo pisarno, preden se vrnem v sobo. Začutim željo, da bi vzela pero in pisala, kakor da bi mi kdo rekel: »Vzemi svoje pero in piši.« ...Ura je 21.30/21.45. Pisava je lepo čitljiva: presenetljivo! Začudena ležem na posteljo. Minila sta natančno dva meseca, odkar se je Janez Pavel II. vrnil v Očetovo hišo ... Zbudim se ob 4.30 in sem presenečena, da sem lahko spala.

Nenadoma vstanem iz postelje: moje telo ni več otrplo, nobene okornosti ni več, znotraj pa nisem več ista. Potem slišim notranji klic in močno spodbudo, naj grem molit pred Najsvetejše. Grem v molilnico in ostanem v češčanju. V sebi izkušam globok mir in imam občutek, da se dobro počutim. To je prevelika izkušnja, skrivnost in jo je težko razložiti z besedami.

Potem pred Najsvetejšim premišljuje o skrivnostih luči Janeza Pavla II. (*skrivnosti svetlega dela rožnega venca, op. p. D.*). Ob šestih zjutraj grem ven, da bi se pridružila sestram v kapeli za trenutek molitve, ki ji sledi maša. Moram prehoditi okoli 50 metrov in v tistem trenutku se zavem, da moja leva roka med hojo niha sem in tja in ni kot mrtva ob telesu. Opazim tudi, da je moje telo lahko in gibčno, česar že dolgo časa nisem

poznala. Med mašo sem polna veselja in miru: danes je 3. junij, praznik presvetega Jezusovega Srca. Ko grem od svete maše, sem prepričana, da sem ozdravela ... Moja roka se ne trese več. Grem spet pisat in opoldne preneham jemati zdravila.

Kakor je bilo predvideno, grem 17. junija k nevrologu, ki je zame skrbel štiri leta. Tudi on je bil presenečen, ko je ugotovil, da so nenadoma izginili vsi bolezenski znaki, čeprav sem pet dni pred obiskom pri njem nehala jemati zdravila. Naslednji dan je generalna predstojnica vsem našim skupnostim naročila, naj se zahvaljujejo. Vsa kongregacija je začela devetdnevno k Janezu Pavlu II. Zdaj je minilo že deset mesecev, odkar sem opustila vsako zdravljenje. Začela sem normalno delati, pri pisanju nimam nobene

težave več in vozim lahko tudi na dolge razdalje. Zdi se mi, da sem se ponovno rodila; to je novo življenje, kajti ni **več tako** kakor prej.

Danes lahko rečem, da je prijatelj, ki je zapustil našo zemljo, zelo blizu mojemu srcu. Dal je, da sta v mojem srcu zrasli želja po češčanju Najsvetejšega in ljubezen do evharistije. Oboje ima v mojem vsakdanjem življenju prednostno mesto. To, kar mi je dal Gospod, da živim po priprošnji Janeza Pavla II., je velika skrivnost, ki jo težko razložimo z besedami ... Toda Bogu ni nič nemogoče.

Res je: »Če veruješ, boš videla Božjo slavo.«

Vir: **Revija Zenit**

Prevedel **Rev. Dragan Adam**

DAR SVETE NOČI

Vse lučke v kamri, vrisk srca, otrok,
voščila dragih in darovi blagih rok,
kadila vonj, molitve skrivna moč;
dehtenje smrek, koraki v sveto noč,

kramljanje trudnih, ki hite domov,
vse pesmi svetonočne, spev zvonov
se zliva v čudovito glorio,
ki k zvezdam gre, se vrača na zemljo.

Predrage sem in dom srčno objela
in lučko k jaslim bornim sem prižgala,
na glavo toplo hadro zavezala,

ki ljuba jo je roka v dar mi dala.
O, v barve njene sreč je sto nabrala;
spomine moje bo in misli grela...

Milka Hartman

ADVENTNI IN BOŽIČNI ČAS 2011-2012

MERRYLANDS - CERKEV SV. RAFAELA

ADVENTNI ČAS smo začeli s **1. adventno nedeljo, 27.11.** Ta dan smo obhajali družinsko sv. mašo v angleščini. Od te nedelje tudi uradno velja nov prevod mašnega obreda in molitev v angleščini.

Na 2. ADVENTNO NEDELJO, 4.12., bo po sv. maši MIKLAVŽEVANJE.

SREČANJE BOLNIKOV IN UPOKOJENCEV bo na praznik MARIJINEGA BREZMADEŽNEGA SPOČETJA, **V ČETRTEK, 8.12., OB 10.00 DOPOLDNE.** Pri sv. maši, ki bo ob **10.30**, bova patra podelila zakrament bolniškega maziljenja. - Po sv. maši bo kosilo v dvorani in družabno srečanje.

SVETO SPOVED lahko opravite vsak dan pred sveto mašo, lahko se oglasite kadarkoli čez dan, le pokličite naju prej, da bo nekdo od naju, patrov, doma, ali da se dogovorimo za dan in uro. Prav tako poskrbimo bolnim in ostarelim, ki ne morejo v cerkev, obisk duhovnika v adventnem in božičnem času.

BOŽIČNA DEVETDNEVNICA bo vsak dan pri sv. mašah od 16.12. dalje. **V SOBOTO, 24.12., bo sv. maša ob 7.00 zjutraj**, zvečer sv. maše ne bo. - Na sveti večer bo cerkev odprta od 11.00 zv. dalje. **Ob 11.30 zvečer bo BOŽIČNICA.**

BOŽIČ - GOSPODOVO ROJSTVO, 25.12.

OPOLNOČI BO V NAŠI CERKVI SLOVESNA SV. MAŠA - POLNOČNICA, pri kateri poje mešani pevski zbor.

DRUGE SV. MAŠE BODO: ob 7.00 zjutraj (italijanska), ob 8.00 zjutraj slovenska z ljudskim petjem in ob 9.30 dvojezična (slovenska-angleška), pri kateri poje zbor Južne zvezde.

PRAZNIK SV. ŠTEFANA, 26.12.: ŠTEFANOVANJE - PRAZNOVANJE DNEVA SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE bo tudi letos že dopoldne. Ob 9.30 bo PRAZNIČNA SV. MAŠA V CERKVI, nato bo PROSLAVA v naši dvorani in skupno kosilo. - Večerna sv. maša bo ob 7.00.

NA SILVESTROVO, 31.12., bo sv. maša že ob 5.30 popoldne. Zapeli bomo zahvalno pesem za vse prejete dobre in milosti v letu Gospodovem 2011.

NA NOVO LETO, 1.1.2011, PRAZNIK BOŽJE MATERE MARIJE, bo sv. maša ob 9.30 dopoldne. - Zvečer sv. maše ne bo.

OBISK P. PROVINCIALA STANETA ZORETA OFM

OD 5. DO 17.1.2011 NAS BO OBISKAL NAŠ PROVINCIAL P. STANE ZORE OFM. Letos (2011) mineva 60 let od prihoda prvih slovenskih patrov frančiškanov v Avstralijo in 60 let že izhaja revija MISLI. Ta dva jubileja bomo praznovali s provincialnim predstojnikom p. Stanetom, ki je bil med nami že za zlati jubilej pred 10 leti. P. Stane bo tudi opravil redno vizitacijo nas, patrov, ki delujemo med rojaki pod Južnim križem.

V Melbourne bo priletel z letalom v četrtek, 8.12., nato bo v adventu in za Božič pomagal p. Cirilu v Melbourneu, za praznik sv. Družine in novo leto bo v Adelaide in potem se srečamo pri nas v Sydneyu. Obiskal bo tudi naša občestva v Wollongongu, Canberri in v QLD. - V Slovenijo se vrača v sredo, 18.1.2012.

FIGTREE - WOLLONGONG - CERKEV VSEH SVETIH

SV. MAŠE: so vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne.

V DECEMBRU sta sv. maši na 3. adventno nedeljo, 11.12., ob 5.00 pop. in BOŽIČNA ZGODNJA POLNOČNICA v soboto, 24.12., ob 8.00 zvečer.

V JANUARJU bodo sv. maše: na novo leto, 1.1., ko praznujemo praznik Božje Matere Marije, na nedeljo Gospodovega razglašanja, 8.1., ko bo med nami provincial p. STANE ZORE, in potem v nedeljo, 22.1.

CANBERRA - GARRAN - CERKEV SV. PETRA IN PAVLA

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer, če ni določeno drugače. **V DECEMBRU** bosta sv. maši v nedeljo, 18.12., in potem na Božič, 25.12., obakrat ob 6.00 zvečer.

V JANUARJU bo sv. maša 15.1., ko bo med nami p. STANE ZORE, provincial. Po sv. maši bo večerja na Slovenskem društvu in srečanje z rojaki. Vabljeni pevci, sodelavci in drugi rojaki, prav tako tisti, ki ste pomagali pripraviti 37. slovenski-mladinski koncert, ki je več kot uspel!

NEWCASTLE - HAMILTON - KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Božična sv. maša bo v ponedeljek, na praznik sv. Štefana, 26.12., ob 6.00 zvečer. V letu 2012 so sv. maše: vsako 5. nedeljo v mesecu: 29.1., 29.4. (velikonočna), 29.7., 30.9. in 30.12.2012.

ZLATA OBALA in CORNUBIA - PLANINKA, QLD

V petek, 13.1.2012, je FATIMSKI DAN v Marian Valley. Rojake vabimo na skupno romanje in srečanje z našim provincialom p. Stanetom Zoretom, ki bo prvič obiskal našo Marijino dolino. Romarska sv. maša je ob 11.00 dopoldne. Kosilo iz popotne torbe. Naslednja služba Božja bo po dogovoru z rojaki v februarju 2012:

- v soboto, 4.2.2012, sv. maša ob 4.00 popoldne na Klubu Lipa na Zlati Obali
- v nedeljo, 5.2.2012, sv. maša ob 10.30 dopoldne na Planinki pri Brisbanu.

V Buderimu na Sončni Obali - Sunshine Coast **sedaj nimamo več slovenske sv. maše**, ker je premalo udeležencev. Če je volja ljudstva drugačna, nam sporočite in se bomo odločili naknadno.

PERTH - OSBORNE PARK, WA - CERKEV SV. KIERANA

Zaradi bolezni p. Janeza in kasnejših zdravstvenih težav p. Valerijana je v letošnjem letu odpadel obisk rojakov v Perthu. Rojaki boste o sv. maši obveščeni naknadno.

P. VALERIJAN JENKO OFM, OAM, bo v letu Gospodovem 2012 obhajal Biserno mašo,

60 let duhovniške službe in nove maše. V mašnika je bil posvečen 18.5.1952 v Chicagu, novo mašo je daroval 25.5.1952 v cerkvi Marije Pomagaj v Lemontu, ZDA. SLOVESNO BISERNO MAŠO BO OBHAJAL, "ČE BO BOG HOTEL", NA NEDELJO GOSPODOVEGA VNEBOHODA, 20.5.2012, ob 9.30 dopoldne. (NB. V Canberri bo takrat sv. maša teden kasneje, na binkoštno nedeljo, 27.5.2012.)

OD SANJ DO RESNIČNOSTI

Spremna beseda častnega generalnega konzula Alfreda Brežnika h knjigi Drage Gelt OAM

Za to knjigo, *Od sanj do resničnosti*, kroniko delovanja Slovencev v Avstraliji v času osamosvojitve, avtorice in urednice gospe Drage Gelt OAM, sem dal pobudo novembra lani, ko smo se pogovarjali, kako bi v letu 2011, ko proslavljamo 20. obletnico samostojne države Republike Slovenije, najbolje označili ta pomemben dogodek tukaj v Avstraliji. Ta, za nas Slovence eden od najpomembnejših mejnikov v naši narodni zgodovini, za avstralske Slovence ni nič manj pomemben, kot je za naše rojake v rodni domovini. To pa prav gotovo velja tudi za ostalo po svetu razkropljeno slovensko diasporo.

Dejstvo je, da je veliko število Slovencev prva leta po drugi svetovni vojni zapustilo svojo rodno domovino. V veliki meri so zbežali čez mejo, ker so pač bili v to primorani. Nekateri zato, da so si rešili življenje, drugi iz strahu pred negotovostjo. Odšli so najprej v Avstrijo in Italijo in od tam naprej v druge evropske in prekomorske države: ZDA, Argentino, Kanado, Avstralijo, itn. V teh državah so se počutili varne in v njih videli večje možnosti za dostojno življenje. V teh državah ni bilo pomembno, kako si ideološko nastrojen, pomembno je le bilo, da si marljiv delavec in da si pošten. Da so pa Slovenci imeli obe te lastnosti, so kmalu spoznali tudi delodajalci v državah, kamor so se naseljevali. Slovenci so ravno zaradi tega bili povsod spoštovani in uspešni. So pa v teh državah tudi spoznali, kaj zares pomeni svoboda v pravem pomenu besede, kaj je prava demokracija in kaj so pravzaprav človekove pravice ter vrednote

družbe. V svojih društvih in organizacijah, ki so jih povsod pridno ustanavljali, so delovali po teh načelih. Bili in ostali so še naprej veliki rodoljubi in gojili ljubezen do rodne domovine. Upanja in sanj, da bo prišel čas, ko bo tudi njihova rodna domovina postala samostojna in demokratična država in kjer bodo človeške vrednote vodilo družbe, niso nikoli opustili. Zato ni nič čudnega, da so se Slovenci po svetu ob prvih pojavih demokratičnega in osamosvojitvenega gibanja v domovini tako hitro tudi sami vključili vanj.

Slovenci smo trdoživ narod, ki kljub tisočletni tuji nadvladi ni izgubil svoje narodne identitete in jezika. Karantanska država tam v daljnem šestem stoletju je še vedno simbol naše državnosti. Ustoličevanje karantanskih vojvod vse tja do leta 1414, in to v slovenskem jeziku, je dokaz, da smo obstajali kot narod v takratni "multikulturni" Evropi, čeprav kot del Avstro-Ogrske monarhije. Žal pa so bile slovenske pokrajine v teh dolgih stoletjih razdeljene na manjše regije in tako smo kot narod izgubili moč in vpliv. Šele v času Ilirske province pod Francozi, katere glavno mesto je bila Ljubljana, od 1809 do 1813, se je naša narodna zavest nekoliko okrepila. Marčna revolucija leta 1848 nam je prinesla politični program Zedinjene Slovenije – zahteva po združitvi vseh Slovencev v enotnem kraljestvu znotraj avstrijskega cesarstva. Kljub temu, da se ta program takrat ni uresničil, so Slovenci uspeli zagotoviti svojo identiteto in bili priznani kot narod. Do delne uresničitve programa Zedinjene Slovenije je prišlo po razpadu Avstro-Ogrske ob koncu prve svetovne vojne. Najprej z ustanovitvijo prve slovenske narodne vlade oziroma Deželne vlade

(1918 – 1921), ki je popolnoma ustrezala državnosti. Ustanovljena je bila 29. oktobra 1918 in je obstajala do 1. decembra 1918 – do združitve v Kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev, poznejšo Jugoslavijo – v kateri je pa velik del slovenskega ozemlja ostal izven te nove državne tvorbe. V Kraljevini Jugoslaviji so se Slovenci gospodarsko in kulturno okrepili in dobili univerzo, niso pa dobili politične avtonomije. Šele ob koncu druge svetovne vojne je prišlo do pomembnih državnopravnih sprememb in do sprememb zahodne meje. Slovenija je dobila status republike v jugoslovanski socialistični federaciji, svojo vlado, skupščino in predsedstvo. Imela je svojo ustavo in od leta 1946 dalje tudi pravico do samoodločbe in pravico do odcepitve.

Res pa je, da v prvih letih te nove države, Federativne Ljudske Republike Jugoslavije (FLRJ), nihče ni razmišljal o kakšni odcepitvi. Takrat in dolgo pozneje, skorajda polnih 45 let, to namreč ni bilo niti priporočljivo, niti varno. Marsikdo je za manjše dejanje odšel v zapor ali pa se mu je pripetilo še kaj hujšega. Misel in želja po samostojni Sloveniji ni popolnoma zamrla, nadaljevala se je v diaspori, kamor je odšlo tudi veliko predvojnih politikov in članov vlade. Slovenski narodni odbor, nekakšna “vlada v senci”, je obstajal vse do osamosvojitve. Član Narodnega odbora je bil tudi avstralski odvetnik slovenskega porekla Vladimir Menart.

Konkretno v Avstraliji je bilo gibanje za samostojno Slovenijo zelo razgibano. Avtorica te knjige, ki opisuje predvsem dogajanja v Avstraliji v času, ko se je Slovenija osamosvajala, deloma tudi omenja to gibanje.

Že kmalu po prihodu prvih slovenskih emigrantov v Avstralijo leta 1949, so se naši rojaki pričeli zbirati in družiti, najprej po privatnih domovih in, ko jih je bilo že več, v raznih dvoranah in cerkvah. Leta 1953 so ustanovili Predstavništvo zveze Slovencev v Sydneyu. V naslednjih letih je bilo ustanovljenih več društev, rojaki in patri so si postavili tudi lastno cerkev in se zbirali na različnih krajih. Kljub temu, da je večina takratnih emigrantov prišla v Avstralijo zaradi političnih razmer doma, so vsa ta društva bila nepolitična – rojaki so se najprej borili za preživetje. Vendar je bila skrb za domovino vedno prisotna. O samostojni in demokratični Sloveniji so razpravljali in pisali že veliko prej.

V Sydneyu je bila ustanovljena Zveza slovenske akcije, ustanovitelj in predsednik je bil pokojni Ivan Kobal. Poleg tega je v Sydneyu obstajalo še Slovensko narodno društvo. To društvo je uradno štelu okoli 80 članov, je pa na njihove prireditve prihajalo veliko več ljudi. Večkrat so se zbirali na Mt. Mileni, posestvu Ljenka Urbančiča v Kurrajong Heights v Modrih Gorah (Blue Mountains), kakih 80 km zahodno od Sydneya. Že pri vhodu na posestvo je ob cesti obiskovalca pozdravil velik napis, vklesan v kamen: Cesta svobodne Slovenije, ki je vodila na sam vrh gore – imenovane Mt. Milena, po Ljenkovi materi.

Večji del posestva je bil poraščen s čudovito avstralsko floro in visokimi evkaliptusi. Z vrha je bil čudovit pogled daleč naokrog, na lep dan vse do Sydneya. Prirejali smo piknike, večkrat so tam taborili učenci slovenske Slomškove šole v našem Merrylandsu, glavna letna prireditev pa je bila proslava slovenske državnosti, v spomin na 29. oktober 1918, ko je Slovenija dobila svo-

jo prvo vlado. Te proslave so bile v glavnem v kakšnem večjem hotelu v Sydneyu.

Vzhodna Evropa je v osemdesetih letih doživljala velike politične spremembe. Slovenija ni bila izvzeta. Na Poljskem se pojavi Lech Walensa, ki je ustanovil gibanje Solidarnost. Na Češkoslovaškem intelektualci zahtevajo spoštovanje človekovih pravic in demokratizacijo družbe. Leta 1986 se pojavi Gorbačov in napove novo družbeno gibanje. Leta 1989 sovjetska vojska zapusti Poljsko, Češko, Slovaško, Madžarsko in Nemško demokratično republiko. V istem letu je padel berlinski zid. - V Sloveniji šele tri leta po Titovi smrti, leta 1983 Slovenska matica organizira simpozij zoper uvedbo "skupnih učnih jeder" za celotno področje SFRJ. Leta 1987 izide 57. številka Nove revije z naslovom Prispevki za slovenski nacionalni program. Avtorji poudarjajo nujnost demokratičnih sprememb v državi in družbi ter pojmovanje izvirne suverenosti, ki pripada narodom in ne federaciji. V Litostroju ustanovijo neodvisne sindikate in pobudo za ustanovitev socialdemokratske stranke. Konec maja 1988 sledi aretacija Janeza Janše, Ivana Borštnerja, Davida Tasiča in Francija Zavrla. 3. junija 1988 se v Ljubljani ustanovi Odbor za varstvo človekovih pravic. 21. junija se na Kongresnem trgu zbere okoli 50.000 ljudi v podporo četverice.

Na velikem protestnem shodu v Ljubljani 8. maja 1989 Tone Pavček v imenu Društva slovenskih pisateljev, Slovenske demokratične zveze, Slovenske kmečke zveze, Slovenskega krščansko socialnega gibanja in Socialnodemokratske zveze Slovenije prebere Majniško deklaracijo, ki med drugim sporoča, da hočemo živeti v

suvereni državi slovenskega naroda in, da bomo kot suverena država sami odločali o povezavah z jugoslovanskimi in drugimi narodi v okviru prenovljene Evrope, ... Republiška SZDL Slovenije pa 27. junija 1989 sprejme Temeljno listino Slovenije 1989, ki med drugim izjavlja: "Hočemo živeti v v demokratični državi suverenega slovenskega naroda in vseh državljanov Slovenije, utemeljeni na človekovih pravicah in državljanskih svoboščinah."

Avstralski Slovenci so med prvimi, ki hočejo pomagati domovini. V Canberri so ustanovili Društvo za zaščito človekovih pravic, ki je zbralo lepo vsoto denarja za pomoč 'četverici'.

V Sydneyu so 10. decembra 1989 ustanovili Društvo za podporo Slovenske demokratične opozicije. Med navzočimi je gost iz Slovenije, mladi Erik Modic, tajnik dr. Jožeta Pučnika, ki nagovori vse zbrane. Razložil nam je situacijo v Sloveniji - ustanovitev koalicije strank, združenih v DEMOS in njihove finančne potrebe za zmago na volitvah. Dne 18. februarja 1990 so prav takšno društvo ustanovili v Melbournu. Obe društvi pričneta intenzivno zbirati denarna sredstva za pomoč demokratični opoziciji v Sloveniji. Najprej kar na hitro zberejo okoli 4.000 avstralskih dolarjev za tehnično opremo pisarne (telefaks in drugo), takrat še v Münchnu. Avstralski Slovenci še pred volitvami zberejo 64.425 dolarjev. Pri DEMOS-u je v času volitev avstralska društva za podporo demokracije zastopal Alfred Brežnik. Na volitvah zmaga DEMOS. Predsednik vlade je postal Lojze Peterle, predsednik skupščine France Bučar. Predsednik Republike je postal Milan Kučan.

S tem pa stvar še ni bila končana. Bil je šele začetek konca ... - najprej ven iz jugoslovanske federacije in potem priznanje samostojne države - to je končni cilj. Ko avstralski društvi za podporo demokracije v Slovenji opravita svojo nalogo, se po volitvah v Sloveniji preoblikujeta v Slovenske narodne svete (SNS), ki se 28. julija 1990 združijo v Avstralsko slovensko konferenco (ASK) za Svetovni slovenski kongres (SSK). Prvi predsednik je postal zdaj že pokojni Marjan Kovač. Na povabilo ASK 23. novembra 1990 je v Avstralijo prispel prvi minister za Slovence po svetu v prvi demokratično izvoljeni slovenski vladi, dr. Janez Dular. V Sydneyu Alfred Brežnik z odobritvijo Slovenskih narodnih svetov (SNS), dr. Dularja in ministra za informiranje, gospoda Staniča, ustanovi in vodi Slovenski informacijski urad. Urad dnevno dnevno razpošilja informacije STA, Ministrstva za informiranje in drugih državnih ustanov na naslove slovenskih organizacij in medijev, posameznikom ter avstralskim medijem, ministrstvu za zunanje zadeve in raznim politikom.

Avstralski Slovenci smo ostali tesno povezani s Slovenijo in smo bili ves čas dobro obveščeni o dogajanjih tam.

Nenehno politično in gospodarsko slabšanje v Jugoslaviji je pospešilo priprave na plebiscit, ki je napovedan 23. decembra 1990. Avstralski Slovenci podprejo plebiscit. Ker ni bilo dovolj časa in so razdalje med nami velike, Slovenski informacijski urad zbere 27 izjav slovenskih organizacij, ki podpirajo plebiscitarno odločitev o suvereni in samostojni Sloveniji. Uradni podatki: 88.5% volivcev glasuje ZA. Razmere na Slovenskem in Hrvaškem so pripeljale okoli 25. januarja 1991 na rob državljanske vojne. JLA je v

stanju najvišje vojaške pripravljenosti na področju Slovenije in Hrvaške.

Dne 25. januarja nas je, Slovence v Avstraliji, dr. Dular obvestil o situaciji v Sloveniji. Svetoval nam je, da tudi mi povzdignemo svoj glas in obvestimo o dogodkih vlade držav, v katerih živimo, seveda v mejah zakonov naših novih domovin.

Vsi Slovenski narodni sveti, številna društva in posamezniki se 27. januarja pridružijo Hrvatom na protestnih shodih širom Avstralije. V Melbournu je na demonstracijah na City Square množico nagovorila Elica Rizmal, v Canberri Marjan Kovač in Cvetko Falež ter v Sydneyu pred jugoslovanskim konzulatom Alfred Brežnik.

21. februarja 1991 je v Avstralijo pripotoval predsednik sveta DEMOS-a, dr. Jože Pučnik. Na sydneysem letališču ga je pričakalo okoli 80 rojakov. Dr. Pučnik je obiskal poleg Sydneya še Gold Coast, Melbourne, Geelong, Adelaide in Canberro. Od Avstralije se je dr. Jože Pučnik poslovil 7. marca 1991.

Na podlagi plebiscitne odločitve ZA je skupščina Republike Slovenije 25. junija 1991 sprejela Temeljno ustavno listino o samostojni in neodvisni Republiki Sloveniji – Slovenija postane samostojna država. Razglasitve samostojnosti in neodvisnosti 26. junija na Trgu republike v Ljubljani se je udeležila desetčlanska delegacija iz Avstralije - prišla je na SSK, ki je bil tiste dni v Ljubljani.

Tudi sam sem imel srečo, da sem bil priča temu zgodovinskemu dogodku. Svečano vzdušje – dvig te neizmerno dolge nove slovenske zastave ob zvokih nove slovenske himne, postrojeni slovenski vojaki (TO) ..., vse to me je čustveno popolnoma obvladalo. Solz sreče nisem mogel skriti. Že naslednji

dan, 27. junija 1991, pa se je dejansko začela vojna za Slovenijo. SSK je bil naenkrat skrajšan, sklenjen.

Med poročili je bilo tudi poročilo združenja Mednarodni razvojni partnerji Slovenije, ki je bilo ustanovljeno v Avstraliji. - Napad na Slovenijo je ljudi in politiko med seboj še bolj povezal v skupnem odporu. Dobro organizirani Teritorialni obrambi (TO) in slovenski milici je uspelo onemogočiti namene JLA. Po desetih dneh vojne je ob pritisku evropskih držav prišlo do premirja. Avstralski Slovenci smo takoj po vojni začeli zbiralno akcijo in za pomoč Sloveniji zbrali okrog 266.000 avstralskih dolarjev. Naj še omenim, da so poleg te akcije in drugih manjših (nekaj 10.000 dolarjev za pomoč bolnišnicam v Sloveniji), avstralski Slovenci zbrali še okrog 90.000 dolarjev za naše rojake, ki so jih prizadele poplave v Sloveniji jeseni 1990.

25. oktobra 1991 je zadnji vojak JLA zapustil Slovenijo. Začeli smo si prizadevati za mednarodno priznanje Slovenije. V Avstraliji se vključijo vsi Slovenski narodni sveti, ASK, Slovenski informacijski urad, tukajšnja slovenska društva, druge organizacije, mnogi posamezniki. Lobi- rajo pri politikih, članih parlamenta ter neposredno pri ministru za zunanje zadeve in pri predsedniku vlade.

Dne 13. januarja 1992 je Slovenijo priznal Vatikan, 15. januarja 1992 jo je uradno priznala Evropska unija, takoj naslednji dan, 16. januarja 1992, pa Avstralija in Nova Zelandija - prvi čezmorski državi, v Avstraliji prav gotovo po zaslugi omenjenih lobistov. Nova Zelandija je sledila Avstraliji po zaslugi Dušana Lajovica. Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije je 17.

julija 1991 pooblastilo Dušana Lajovica, da kot poseben svetovalec ministra vzpostavlja stike s predstavniki političnih, ekonomskih in drugih institucij Nove Zelandije.

Zunanje ministrstvo je 7. novembra 1991 poslalo pismo Alfredu Brežniku, v katerem dr. Dimitrij Rupel izraža, da so njegove dejavnosti za vzpostavitev stikov z Ministrstvom za zunanje zadeve Avstralije in drugimi državnimi institucijami ter predstavniki političnega in javnega življenja v Avstraliji, deležne vse podpore in pomoči Ministrstva za zunanje zadeve Republike Slovenije. O tem je dr. Rupel obvestil tudi avstralskega zunanjega ministra Garetha Evansa.

Februarja 1992 Avstralijo obiše obrambni minister Janez Janša. V desetih dneh, ki jih je preživel med nami, je obiskal Melbourne, Adelaide, Canberro, Brisbane in Sydney. Povsod je bil sprejet z navdušenjem.

Avstralijo in Novo Zelandijo maja 1992 uradno obiše minister za zunanje zadeve Republike Slovenije dr. Dimitrij Rupel. V Avstraliji ga spremlja Alfred Brežnik, v Novi Zelandiji pa Dušan Lajovic. V obeh državah se je uradno srečal in se pogovarjal z zunanjima ministroma obeh držav in drugimi ministri ter visokimi državnimi uradniki.

Vlada Republike Slovenije izda 18. junija 1992 Odlok o odprtju Konzulata Republike Slovenije v Sydneyu, na čelu s častnim konzulom Alfredom Brežnikom, in o odprtju Konzulata Republike Slovenije v Wellingtonu, na čelu s častnim konzulom Dušanom Lajovicem.

V septembru mesecu 1992 Avstralijo obiše nekdanji predsednik vlade Lojze Peterle. Obiskal je rojake v Sydneyu, Brisbane,

Canberri, Adelaide, Melbourne in Perthu. Aprila 1993 je bilo v Canberri odprto prvo Veleposlaništvo Republike Slovenije v Avstraliji. Za odpravnika poslov je imenovan Aljaž Gosnar, za upravno konzularno referentko pa Tina Omahen.

Junija 1993 nas obišče minister za Slovence po svetu, dr. Peter Vencelj.

Leta 1994 Združenje mednarodni razvojni partnerji Slovenije, ustanovljeno v Avstraliji, tokrat že z uradom v Ljubljani, sodeluje v Sydneyu na WTO konferenci in na razstavi z 52 slovenskimi podjetji, kjer je bil slovenski paviljon eden od največjih.

Slovenija je v dvajsetih letih svoje lastne državnosti postala ugledna in spoštovana članica svetovne družine narodov, je članica vseh glavnih mednarodnih organizacij, kot so: NATO (29. marca 2004), EU (1. maja 2004), uvedla je EVRO (1. januarja 2007), predsedovala Evropski uniji (od 1. januarja do 30. junija 2008) in je 32. članica Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj – OECD (21. julij 2010).

Avstralijo in Novo Zelandijo leta 1998 obišče tedanji predsednik vlade dr. Janez Drnovšek, leta 2000, ob olimpijskih igrah, ki so bile za Slovenijo zelo uspešne, pa tedanji predsednik države Milan Kučan.

Knjiga Od sanj do resničnosti pokriva kronološko obdobje osamosvojitve v letih 1989-1993. Poudarjen je seveda prispevek avstralskih Slovencev in priznanja avstralske države. Knjiga je pomemben zgodovinski dokument izredne arhivske vrednosti, zbirka dokumentov, fotografij, korespondenc, izrezkov iz avstralskih in slovenskih časnikov ter spominov mnogih avstralskih Slovencev, ki so dejavno sodelovali v eni ali drugi organizaciji ali so

pomagali kot posamezniki, da smo skupaj uresničili naše stoletne sanje.

Draga Gelt OAM zasluži najvišjo pohvalo in čestitke, da se je sploh upala lotiti tega velikanskega dela – knjige, ki ima več kot 800 strani, časa zanjo je imela slabe štiri mesece. Ko se ji iskreno zahvaljujem, se obenem zahvaljujem vsem tistim rojakom, ki ste takrat neustrašeno delali za samostojno Slovenijo in jo še danes nosite v svojem srcu.

Alfred Brežnik AM
Sydney, 8. maja 2011

Praznovanje 20 let Republike Slovenije v parlamentu NSW

Prejem zakramentov

Naši pokojni: Zbral: p.Darko

Sv. krst:

NOAH THOMAS HIGNETT,
sin Benjamina in Victorie, rojene Cucek.
Rojen 1.6.2010, krščen 11.6.2011 pri Sv.
Rafaelu v Merrylandsu.

EMMA AUDREY GORRINGE,
hči dr. Christopherja in Lilijane, rojene
Mikuletič. Krščena 20.5.2011 v župnijski
cerkvi sv. Patrika v Mortlake, NSW.

ALECIA GRACE OSTRICH,
hči Draga in Kelly, r. Mahoney. Rojena
27.10.2009, krščena 12.6.2011 pri Sv.
Rafaelu v Merrylandsu.

SOFIA ELIZABETH KNEDL, hči
Ondreja (Slovak) in Alicje, rojene Paszko
(po rodu Poljakinja). Rojena 30.6.2011,
krščena 17.9.2011 pri Sv. Rafaelu v Mer-
rylandsu.

**MAXIM MARC RADOMIR, in
FILIP FRANK RADOMIR (dvojčka)**
sinova Marinka in Špele, r. Slobodnik.
Rojena 20.7.2011, krščena 25.9.2011 pri
Sv. Rafaelu v Merrylandsu.

Zakonci jubilanti:

**1) STANKO in MARIJA KOLAR, 50
let** - zlata poroka, 3.7.2011 pri Sv. Rafaelu
v Merrylandsu.

**2) JOŽE in MARIJA MODRIJANČIČ,
50 let** - zlata poroka, 25.9.2011 pri Sv.
Rafaelu v Merrylandsu.

3) ALOJZ in ZOFIJA HRAST, 50 let
- zlata poroka 25.9.2011 pri Sv. Rafaelu v
Merrylandsu.

**4) BOGDAN in ELAINE BAVČAR,
20 let**, 25.9.2011 pri Sv. Rafaelu v Mer-
rylandsu.

5) JOŽE in MARIJA HEBAR, 50 let -
zlata poroka, 16.10.2011 pri Sv. Petru in
Pavlu v Garranu, ACT.

JOŽEF KARIŠ

R. 1924 Obrov.

U. 11.7.2010 Carlingford, NSW. Pokopan
je na pokopališču Northern Suburbs.

STANE TOMŠIČ

R. 1.8.1932 Koritnice, ŽU Knežak.

U. 7.4.2011 Westmead Hospital. Sv. maša
13.4.2011 pri Sv. Rafaelu. Pokopan je na
slovenskem delu pokopališča Rookwood.

IDA SEDEVČIČ (SEDEVČIČ), r. FABJAN, mama duhovnika Edvarda Sedevčiča

R. 23.8.1922 Breg pri Gorici, ŽU
Banjšice

U. 30.4.2011 Gosford Hospital, NSW.
Sv. mašo 6.5.2011 v cerkvi sv. Jožefa v
Narrabeenu in pogreb na pokopališču
Mona Vale je vodil sin duhovnik Edi,
somaševalo je 12 duhovnikov, med njimi
patra Darko in Valerijan.

CIRIL KOCBEK

R. 1925 ali 1926

U. 23.4.2011 Culburra Beach, NSW.
Pogrebni obred v Shoalhaven Memorial
Gardens, Worrigee, NSW.

ALEKS ZELIČ

R. 17.7.1930 Lokavec nad Ajdovščino
U. 9.5.2011 Liverpool, NSW. Pogrebne
molitve 16.5.2011 v južni kapeli starega
krematorija v Rookwoodu, nato je bil
pokojnik upepeljen.

JOŽE NOVAK

R. 7.11.1936 Bled

U. 16.6.2011 Batemans Bay, NSW.

FRANC ROŽANČ

R. 15.2.1934 Vereje, ŽU Vatovlje.
U. 26.6.2011 Liverpool, NSW. Sv. maša
1.7.2011 pri Sv. Rafaelu. Pokopan je na
slovenskem delu pokopališča Rookwood.

MARIJA - MICKA NEMEŠ, r. GOS- TONJ

R. 21.2.1949 Budinci, župnija Dolenci v
Prekmurju.
U. 13.7.2011 Braeside H., Prairiewood,
NSW. Sv. maša 19.7.2011 pri Sv. Rafaelu
v Merrylandsu. Pokopana je na sloven-
skem delu pokopališča Rookwood.

MARIJA POREDOŠ, r. BUČAR

R. 15.6.1942 Grosuplje.
U. 16.7.2011 Randwick, NSW. Sv. maša
22.7.2011 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu,
molitve v Južni kapeli starega krematorija
v Rookwoodu, nato je bila pokojnica
upepeljena.

DORINA SLAVEC, r. ŠOBA (SCHOBA)

R. 1.12.1914 Pazin, Istra
U. 7.8.2011 Concord West, NSW. Sv.
mašo v ž. cerkvi sv. Ambroža v Concord
West in pogreb na slovenskem delu
pokopališča v Rookwoodu je vodil p.
Valerijan.

FRANC LENKIČ

R. 19.6.1934 Breginj
U. 7.8.2011 Sydney, NSW. Sv. maša v
krajevni župniji. Pokopan na slovenskem
delu pokopališča Rookwood.

VIDA KAPELJ, r. PETERLIN

R. 5.6.1934 Koseze, Ilirska Bistrica
U. 17.8.2011 Bankstown, NSW. Sv.
maša 24.8.2011 pri Sv. Rafaelu v Mer-
rylandsu, pokopana je na slovenskem delu
pokopališča Rookwood.

VILI TAŠNER

R. 1943 Sv. Miklavž na Dravskem polju.
U. 29.8.2011 Bossley Park, NSW. Sv.
maša 1.9.2011 pri Sv. Rafaelu v Merry-
landsu, nato je bil pokojnik upepeljen v
Pinegrovu.

JOŽE STARC

R. 9.5.1916 Bereča vas, ŽU Suhor
U. 11.9.2011 Auburn, NSW.

IVAN ŠVIGELJ

R. 2.2.1929 Bezuljak, Begunje pri Cer-
knici
U. 19.9.2011 Heiden Park Lodge, Car-
ramar, NSW. Sv. maša 26.9.2011 pri Sv.
Rafaelu v Merrylandsu, nato je bil poko-
jnik upepeljen v Pinegrovu.

IRENA DALTON, r. CELIN

R. 7.6.1952 Ilirska Bistrica.
U. 25.9.2011 Wollongong, NSW. Sv.
maša in molitve 5.10.2011 v naši cerkvi
vseh svetih v Figtreeju, nato je bila poko-
jnica upepeljena v Wollongongu.

DRAGO RABER

R. 29.3.1945 Maribor
U. 28.9.2011 Nepean District H., Penrith,
NSW. Sv. maša in molitve 4.10.2011 pri
Sv. Rafaelu v Merrylandsu, nato je bil
pokojnik upepeljen v Pinegrovu.

JANEZ GODINA

R. 4.9.1929 Dolnja Stara vas, Šentjernej
U. 4.10.2011 Wollongong, NSW. Sv.
maša 11.10.2011 v cerkvi vseh svetih v
Figtreeju. Pokopan je na pokopališču
Lakeside - Kanahooka.

EMIL GORANEC

R. 7.5.1929 Gorenje pri Kopru
U. 23.10.2011 Merrylands, NSW. Sv.
maša 27.10.2011 pri Sv. Rafaelu v Mer-
rylandsu. Pokopan je na hrvaškem delu
pokopališča Rookwood.

FRANC BERIČ

R. 16.8.1920 Maribor
U. 18.12.2008 Gold Coast, QLD. Sv.
maša v cerkvi Srca Jezusovega, Merimac,
QLD.

MARIJA LOBOREC

R. 6.9.1938 Oštrice, Hrv. Zagorje
U. 16.12.2010 Sunshine Coast, QLD.

ALBIN JOŽEF ŠKRBEČ

R. 2.3.1944 Koprivnica pri Brestanici
U. 16.12.2010 Brisbane, QLD. Pogrebni
obred v Albany Creek Funeral Chapel,
22.12.2010.

JOLANDA HROVAT

R. 12.11.1934 Trst
U. 8.1.2011 Gold Coast, QLD. Poko-
pana 13.1.2011 na pokopališču Alambi,
Nerang, QLD.

ANA ČARMAN, r. PLATOVNJAK

R. 23.7.1925 Šentrupert
U. 15.3.2011 Brisbane, QLD. Sv. maša v
kapeli Holy Spirit NH, Carseldine, QLD,
pokopana je na pokopališču Pinaroo.

VINKO ČOPER

R. 18.1.1933 Celje
U. 24.4.2011 Arundel, QLD. Pogrebni
obred 3.5.2011 v kapeli Allambi Gardens,
nato je bil pokojnik upepeljen.

ELIZABETA - BEBA MAJERLI, r. HAJDEN

R. 26.10.1929 Brežice.
U. 30.4.2011 Gold Coast.

MIROSLAVA - SLAVICA GORIAN

R. 21.6.1915 Bilje pri Gorici
U. 14.3.2011 Perth, WA. Sv. maša v ž. c.
Srca Jezusovega v Highgate, WA. Poko-
pana je na pokopališču Karrakatta.

LJUDMILA - MILKA RACMAN

R. 1918 ali 1919 Bazovica pri Trstu.
U. marca 2011 Perth, WA. Sv. maša v
cerkvi sv. Jožefa, Subiaco, WA.

MARTIN JANŽEKVIČ

R. 19.11.1928 Bukovci, Sv. Marko niže
Ptuja
U. 14.8.2011 Dianella, WA. Sv. maša
23.8.2011 v ž. cerkvi Marije vnebovzete v
Dianelli, pokopan je na pokopališču Kar-
rakatta, WA.

**Praznovanje 20 let Republike
Slovenije Versko in kulturno središče
Merrylands, razstava HASA NSW**

V hvaležen jim spomin...

KARDINAL MSGR. DR. ALOJZIJ MATTHEW AMBROŽIČ (r. 27.1.1930 **Gaberje, ŽU Dobrova pri Ljubljani, u. 26.8.2011 Toronto, ONT, Kanada**), je bil nečak p. Bernarda Ambrožiča. Družina je leta 1948 emigrirala v Kanado, kjer je Lojze doštudiral in leta 1955 postal duhovnik. Postal je prefekt v St. Augustine's Seminary in profesor Svetega pisma. Študij je nadaljeval v Rimu in Wuerzburgu in leta 1970 doktoriral. Papež Pavel VI. ga je leta 1976 imenoval za pomožnega škofa v Torontu, papež bl. Janez Pavel II. pa leta 1990 za nadškofa in leta 1998 za kardinala. Dr. Ambrožič je bil odgovoren za pastoralno oskrbo raznih skupnosti narodov v Torontu, za katoliške šole in vzgojo in opravljal še druge službe, vedno pa je ostal pokončen Slovenec. Posebej se je zavzel za našo Slovenijo ob njeni osamosvojitvi: Kanada je Slovenijo priznala že 15.1.1992, kmalu za Avstralijo. Kardinal Ambrožič nas je dvakrat obiskal v Avstraliji.

REV. RODERICK A. BRAY (r. 4.4.1938 **Strathfield, NSW, u. 27.8.2011 Merrylands, NSW**) je bil župnik v Merrylandsu 31 let, pred tem pa kaplan v raznih župnijah in apostolski misijonar na Papui Novi Gvineji, kjer je misijonaril njegov stric škof Ignatius Doggett. G. Roderick in slovenski patri smo si bili dobri sosedje, radi smo si pomagali, zlasti za bogoslužje in spovedovanje, prihajali na mesečno molitev - Cenaculum v hrvaško cerkev sv. Nikolaja Tavelića v St. John's Parku in vabili drug drugega na razna slavja. Letos 23.7. je obhajal svojo zlato mašo. Povabili smo ga tudi k Sv. Rafaelu za žegnanje, vendar ga je Bog prej poklical k sebi.

LOJZE SLAK (r. 23.7.1932 **Jordankal pri Mirni Peči, u. 29.9.2011 Ljubljana - UKC**) znani slovenski glasbenik, se je poslovil malo pred našim 37. slovenskim-mladinskim koncertom, ki smo ga priredili v Canberri 1.10. Na našem koncertu smo mu v spomin zapeli pesem *V dolini tihi je vasica mala*. Harmonikar, vodja priznanega ansambla, predvsem pa velik Slovenec, bo vedno ostal vzornik mnogim rojakom, pevcem in glasbenikom doma in na vseh straneh sveta, njegove prečudovita glasba z diatonično harmoniko, ki jo je sam še izpopolnil, pa dragocena slovenska dediščina. Ansambel Lojzeta Slaka je gostoval v naši Avstraliji leta 1972.

P. MIHA DREVENŠEK (r. 15.9.1946 **Pobrežje, Videm pri Ptujju, u. 29.10.2011 Ndola, Zambija**), **minorit**, je bil 34 let apostolski misijonar v Zambiji, nekoč kitarist znanega ansambla *Minores*, ki je pred 37 leti obiskal rojake v Avstraliji. V Zambiji je ustanovil verski, kulturni, izobraževalni in zdravstveni center, semenišče, osnovno ter poklicno šiviljsko in mizarško šolo. Vpeljal je zanimiv projekt, ki se je v Sloveniji zelo razširil: botrstvo na daljavo (od 1991) in s pomočjo dobrotnikov se je več kot tisoč zambijskih otrok lahko izšolalo. Ustanovil je radijsko postajo in tiskarno in s kritično in jasno besedo opozarjal na revščino in krivice, ki se godijo Zambijcem. Kot glasbenik je vodil skupine, ki jih je tudi pripeljal v Slovenijo: *Abana Ba Stela, Ba Stela, Ba Cengelo, The Habbakuk Brothers*. Pokopan je bil 3.11.2011 v Zambiji. *p. Darko*

Rafaelova zgodba

“Meni pa Miklavž ni nič prinesel!”

December je pred vrati in z njim čas, ko pride na obisk sveti Miklavž. S posebnim pričakovanjem ga sprejemajo otroci, saj sveti Miklavž otroke za pridnost nagrajuje, za nemarnost pa prepusti parkeljnom, kot radi rečemo. Miklavžev prihod spodbuja otroško domišljijo, ki riše Miklavževe priprave za obdarovanje. Otroška domišljija ne pozna meja. Še odrasli se radi pogovarjamo o miklavževanju in obujamo spomine na otroška leta. V teh dneh smo bili še posebej pridni in “Boga boječi”.

Misli mi hitijo v čas, ko sem prvo leto poučevala predšolski verouk. Bil je dan po miklavževanju. Z otroci smo sedeli v veroučni učilnici in se pogovarjali o Miklavžu - dobrotniku otrok. Drug čez drugega so mi hiteli pripovedovati o darovih, ki so jih dobili. Kar tekmovali so, kdo bo hitreje in bolje opisal dogodke preteklega dne,

“A veste, kako sem se bal!” je zadihano povedal Miha, ki je bil med najbolj živahnimi v skupini. “Zadnjič sem nagajal bratu, pa mi je dejal, da me bodo že parkeljni vzeli v roke!”

“Jaz pa imam novo punčko!” je dejala Ana in jo takoj potegnila iz torbice, da bi vsi videli, kakšna je.

“Meni pa je Miklavž prinesel darila, ko sem spal,” je skušal Luka obrniti pozornost nase.

“Jaz sem pa videla parkeljne! Ko se je stemnilo, so potrkali na okno. Oče je takoj zaklenil vrata, da niso mogli noter. S sestrico sva na glas molili, pa so šli hitro naprej,” se je oglasila Maja.

“No, jaz sem pa Miklavžu narisala svoje želje. Listek sem položila na okno, zjutraj pa sem namesto listka našla krožnik, poln dobrot!” se je pohvalila Nina.

Uživala sem v njihovem veselju in navdušenem pripovedovanju. Naročila sem jim, da naj darila, ki so jih dobili, narišejo v zvezek. Ni jim bilo treba dvakrat reči. Ko sem si ogledovala njihove risbe, sem se ustavila pri deklici, ki je z roko zakrivala list. Bil je prazen. Deklica se je prestrašila, potem pa mi čisto potihlo rekla: “Meni pa Miklavž ni nič prinesel.”

Ne morem povedati, kako me je stisnilo pri srcu. Kako je moralo boleti šele to drobno otroško srce! Pogledala sem jo, v njenih očeh so se začele nabirati solze. Nisem vedela, kaj naj storim, kako naj jo potolažim. Pobožala sem jo po glavi, to je bilo edino, kar sem bila v tistem trenutku sposobna narediti. Deklico sem dobro poznala. Vedela sem, da doma živijo skromno. Oče je odšel od njih proč, mati je morala z majhno plačo preživljati obe hčerki, staro mamo in sebe.

Že nekaj časa je, kar mi je ta deklica zaupala, da imajo doma denar samo

za hrano. Čeprav so živeli skromno, je na njenem obrazu vedno sijalo veselje. Kako lepo je znala peti! Njen glas je izstopal v množici otroških glasov. Danes pa je bila žalostna... Drugi otroci tega niso opazili, preveč so bili zatopljeni v risanje. Pomagala sem jim narisati orehe, jabolka in hruške.

Ura verouka je hitro minila. Otroci so se, še vedno polni vtisov o Miklavžu, kmalu poslovili.

“Počakaj še malo tukaj, Irena,” sem jo ogovorila, ko je začela pospravljati zvezek in barvice. Spomnila sem se, da imam v torbici čokolado. Doma sem jo dobila za Miklavža. Sam Bog ve, zakaj sem jo zjutraj dala v torbico! To čokolado ji bom dala, se mi je v trenutku porodila misel.

“Glej, Irena, Miklavž le ni pozabil nate. Pri meni je pustil zate majhno darilo in mi je naročil, da ostani tako pridna še naprej,” sem ji dejala.

Sprva me je nejeverno gledala. “Zame? Ali čisto zares?” je plaho vprašala.

“Seveda, zate, saj si pridna deklica,” sem jo spodbudila.

Vzela je čokolado v roke in jo ogledovala od vseh strani, kot da bi dobila ne vem kako dragoceno darilo. Obraz ji je ožaril nasmeh. Tako prisrčnega pogleda še nisem doživela. Zame je bil to pravi Božji nasmeh.

“Že nekaj časa te čakam zunaj,” naju je presenetila Irenina sestra, ko je stopila v učilnico.

“Saj že grem!” jo je pomirila Irena, si oblekla bundo in se napotila k vratom. “A veš, da mi je Miklavž pri teti Jani prinesel čokolado, ta veliko, z lešniki? Počakaj, pokažem ti jo!” sem jo slišala pripovedovati v veži. “Doma si jo bova razdelili.”

Zaprta sem vrata učilnice in se usedla na najbližji stol. Vse je bilo tako mirno, meni pa je bilo toplo, toplo pri srcu...

J. B.

Dobra volja naj velja!

HELENA in PETRA se srečata po nakupovanju. Helena si je ravno kupila novo obleko in jo je pokazala Petri.

“O, ti si pa res dobro izbrala! To je zadnji modni krik!”

“Ne, ni še! Zadnji modni krik bo možev, ko bo videl račun!”

DVOJČKA PRIMOŽ in PETER, predšolska otroka, se odpravljata spat. Ko pride mamica v sobo, se Primož zviira po postelji in se krohota na ves glas.

“Kaj se pa tako smejiš, Primož?” ga vpraša mami.

“Zato, mami, ker si Petra okopala kar dvakrat, mene pa sploh nisi!”

MLAD FANT, GIMNAZIJEK, je pisal domov staršem: “Dragi starši! Sem v veliki stiski. Prosim Vas, če mi pošljete nekaj denarja, ker ga nujno potrebujem. Lepo Vas pozdravlja Matija.”

Oče in mati sta bila vsa v skrbeh in zbereta skupaj 100 goldinarjev, mati primakne še 50 goldinarjev, da fant ne bo ubožal, in mu pošljeta.

Matija se jima je v naslednjem pismu lepo zahvalil. Ko je prišel domov na počitnice, ga vprašata: “Kako je bilo? Ali ti je denar prišel prav?”

“Seveda! Bog lonaj!”

“Kaj pa bi bilo, ko bi ne imel denarja?”

“Ah, kaj! Delati bi moral!”

(Prim. Mohorjev koledar 1885.)

MATEVŽ je kupil nov televizor. Čez nekaj dni ga prinese nazaj v prodajalno in predloži račun za reklamacijo.

“Ali je sprejemnik kaj pokvarjen?” ga vpraša prodajalec.

“Ne, ni, dela odlično!” mu pravi Matevž.

“Zakaj ste ga pa prinesli nazaj?”

“Zato, ker vse filme kaže, ki sem jih jaz že videl!”

KAKŠNA JE RAZLIKA MED PATROM IN POLICISTOM?

Pater reče: “Gospod z vami.” - Policist pa: “Gospod, z nami!”

ŠVARGELJNOV MIHA je rad zahajal v gostilno in je vsak večer prišel domov pijan kot krava. Žena je bila vsa iz sebe, kregala ga je, tepla, jokala kot dež, pa ni nič pomagalo. Končno se je enkrat odpravila k župniku in se mu potožila:

“Gospod župnik, ne vem več, kaj naj naredim! Jaz ne morem več takole!”

“Glej, Micka,” ji pravi župnik, “vem, da ti je hudo, ampak dobro veš, da lepa beseda lepo mesto najde. Potrudi se, da boš bolj prijazna do njega. Lepo ga sprejmi, ko bo prišel, objemi ga, poljubi, nekaj dobrega skuhaj za večerjo, kar veš, da ima rad, pa se usedita skupaj, zmolita, pojejta, se pogovarjata, pa boš videla, da bo bolje. Poskusi!”

“Oooo, hvala, zlati ste!” pravi Micka, gre domov vsa potolažena, naredi tako, kot ji je župnik naročil, in skuha dobro večerjo. Ko je prišel njen mož domov, nič manj pijan kot sicer, mu priteče naproti in pravi:

“O, Miha, dober večer! Lepo, da si prišel! Kako se imaš?” Objame ga in poljubi.

Miha pa se izvije iz ženinenga objema, se ves pijan odkašljuje, kolca se mu in pravi: “Oprostite, prosim! Hik... Tako sem pijan, da ne vem, hik... - da ne vem, kje sem doma!” In je šel nazaj v gostilno.

REVIJE, KI JIH TOPLO PRIPOROČAMO ZA BRANJE

MISLI, izhajajo že 60. leto. List je ogledalo slovenskega življa v Avstraliji. Celoletna naročnina je \$50. **Naslov:** MISLI, P.O. Box 197, Kew VIC. 3101; ☎ (03) 9853 7787; **e-mail:** misli@bigpond.com, http://glasslovenije.com.au

DRUŽINA, ki je na razpolago v cerkveni veži prihaja po letalski pošti.

Cena izvoda je \$ 4.

Naslov: »Družina«, Krekov trg 1, p.p.95, 1001 Ljubljana, Slovenija;

☎ 0011 386 1 360 2830;

http://www.druzina.si

BRAT FRANČIŠEK,

je glasilo Frančiškovega svetnega reda v Sloveniji (FSR). Revija izhaja šestkrat letno. Letna naročnina je \$25.

Naslov: Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana, ☎ 0011 386 1 242 9300, **faximile** 0011 386 1 2429 313

SLOVENSKA DIPLOMATSKA PREDSTAVNIŠTVA

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE V CANBERRI:

Veleposlanik: dr. Milan Balažič

☎ (02)6290 0000, **faximile** (02)6290 0619.

Poštne pošiljke: Embassy of Republic of Slovenia, P.O. Box 284, Civic Sq. Canberra ACT 2608. <http://canberra.embassy.si>

GENERALNI KONZULAT REPUBLIKE SLOVENIJE:

Častni generalni konzul g. Alfred Brežnik,
P.O. Box 188, Coogee NSW 2034,

☎ (02)9517 1591, **faximile** (02)9519 8889

SV. RAFAEL
Bog zdravi

0419 236 783

Pomoč bolnikom in umirajočim

SPREMEMBA NASLOVA

Če se preselite na drugi naslov, Vas prosimo, da nam takoj sporočite vaš novi naslov.

Prav tako sporočite spremembo telefonske številke, e-maila idr.

*V sveti noči nam je zasijala luč
Božjega življenja.
Blagor nam, če naše življenje
postane ena sama sveta noč,
blažena noč, v kateri se rodi v
naš On, ki je življenje našega
življenja.
Blagoslovljen praznik rojstva
našega Gospoda in srečo v vseh
dneh leta Gospodovega. 2012
želimo:
p. Darko, p. Valerijan in g. Edi.*

Jaslice v ž. cerkvi v Ljutomeru

Praznovanja 20 let Republike Slovenije

Slovensko društvo Sydney

Klub Triglav Panthers

Versko in kulturno središče Merrylands

ŠTEFANOVANJE 2011

Ob 9.30 se bomo
zbrali pri redni
sv. maši pri Sv. Rafaelu
v Merrylandsu.

Merry Christmas

Po sv. maši: proslava
**DNEVA SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI
NAŠE SLOVENIJE,**

košilo v dvorani, družabno srečanje, žrebanje dobitkov - srečolov,
zabava z glasbo in plesom: duo Jimmy & Julie
iz ansambla "The Masters".

Prijavite se čimprej na ☎ (02)9637 7147.

Vstopnina s kosilom: \$ 15.

Prosimo, da rezervirate mize ali sporočite svojo udeležbo pravočasno.

Hvala za sodelovanje!

p. Darko, p. Valerijan, ŽPS, sodelavci in delovne skupine